

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De fiducia in Deo, tempore paupertatis. V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

facit hominem secundum cor Dei, cui liberè credi possit? Primò utique timor Domini; dehinc dilectio sine simulatione; postremò, nullius terreni commodi quæstus, fidelem seruum constituunt. Talis erat vas electionis Paulus, cui credita sunt tam multa preciosa & magnifica secreta. Et ipse fidelis inuentus est in domo Dei, & prudenter se agebat in omnibus. Vnde ita dicit: *Non quærens, quod mihi utile, sed quod multis.* Item: *Non quæro vestra, sed vos: nec quæro datum, sed fructum.* 1. Cor. 13.
Phil. 4.

§. 4. Quantum confert homini fidelitas.

Fidelitas ergo si fuerit inuenta in homine, reddit ipsum superioribus suis charum & preciosum, equalibus amabilem, cæterisque sodalibus suis valde venerabilem & gratiosum; ita ut nemo iustam aduersus eum habeat querelam, sed latentur omnes de virtute fidelitatis eius. Nosti aliquos inter nos, & quantæ sint recommendationis, frequenter audis, & gaudenter etiam pertractas. Quæris imitari, ut bonum possideas, quod in alijs laudas, & bene facis; sed melius dum perficis. Si quando intelligis te deficere, doles imperfectionem tuam; & velles utique talis inueniri, ut nemo imponeret querelam seruituti tuæ. Ministras epim Dei seruis, & ideo formidas, ne sis indignus & inutilis, negligens aut tardus, prodigus aut nimis parcus. Sed si niteris tamen facere secundum tuam possibilitatem, respiciendo semper primò Dei voluntatem, atque deinde proximi necessitatem; erit Dominus propitius tuæ insufficientiæ, quam debes maiorem, quam alij putant, in te recognoscere. Nemo securius excusatur, quam qui culpam propriam agnoscens se humiliat. Etiam si alij excusant, bonitati eorum plus deputa quam tuæ innocentia.

§. 5. De fiducia in Deo, tempore paupertatis.

In domo vbi abundat paupertas, & multi commensales sunt, ibi angustiior est via ministrandi. Nec idcirco tamè deferenda est cura pietatis, sed de Dei misericordia confidendum. Vnde in Euangelio habes: *Misereor turba, quia iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: Et ieiunos eos nolo dimittere in domos suas, ne deficiant in via.* Discipuli dicebant: *Dimitte turbam, ut eant in castella, & emant cibum.* Sed Iesus respondit eis; *Date illis vos manducare, ut probaret eos, quanta esset fides illorum in tanta multitudine, cum tanta paupertate panum & piscium.* Illi desperabant de sufficientia, dicentes: *Sed hæc quid inter tantos?* Benignissimus Dominus, quid post hæc dixerit, audi: *Facite homines discumbere?* Accepit panes, benedixit, insitque discipulis suis, & apponerent turbis. Et manducauerunt, & saturati sunt, & Marc. 8.
In egestate
presumen-
dum de Dei
liberalita-
te.

superfuit de fragmentis. In hac lectione intueri fidem, quantum valcat; quomodo non est desperandum, sed sustinendum, te non habente, quid apponas. Da quantum potes, & Dominus prouidebit de futuro. Multum valet fides bonorum in necessitate. Nec franguntur, nisi humana plus quam diuina auxilia sperantes. Exempla fidei audisti ab alijs, sed nunquid non etiam expertus es? Dico, quod audiui à fratre probato; quia in quadam domo, cum adessent multi hospites pauperes, laborantes cum cæteris, ponebatur rete ad capiendum aliquos pisces; & tot capti sunt, quot hospites aduenerant. Et considerantes hoc fratres, Deo gratias egerunt, quia tam elementer prouiderat Dominus.

§. 6. De liberalitate, & dandi libertate.

2. Cor. 8.

Dandū est
quā diu
quid habe-
mus.

Luca 6.

Psal. 111.

Psal. 33.

Psal. 144.

Quando igitur voluntas tua prompta est, secundum id quod habes, Deo accepta est; non secundum id, quod non habes. Deficiente autem substantia, excusatio est facilis, dummodo non obsistat tenacia aliqua, aut timor penurię sequentis. Prouidentia tamen cum sit bona, parcitas nimia ne insidietur, cauendum est. *Dare* (inquit omnium dator) & dabitur vobis. Quamdiu vel vnum panem habueris, dimidiabis cum Christo; nam retribuetur omnibus beneficientibus hic & in futuro. Disperdit, dedit pauperibus, iustitia eius manet in sæculum sæculi. In te liberalitas semper agnoscatur in timore Dei, cum dilectione hominum & odio vitiorum. Amplius desideres te benefacere, quam tenere aliquid in crastinum. Qui hodie dedit, cras etiam dabit. Neque auaro (vt ita dicam) datur, quod Christo datur, aut tenaci, aut ingrato, aut nescienti, aut obliuiscenti: vt necesse sit de singulis sollicitari sumptibus, & dicere, Quis nobis aliàs aliquid redonabit? Oculi tui semper ad Dominum, quoniam non est inopia timentibus eum. Diuites egerunt & esurierunt, inquirentes autem Dominum, non minuentur omni bono. Spera in Domino, & fac bonitatem, & ne amittas liberalitatem: loquere confidenter ad Dominum cum Propheta: *Oculi omnium in te sperant Domine, & tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, & implet omne animal benedictione.* Vnum adhuc scio, quod grane possit esse danti libenter: si restringitur manus eius per obedientiam superioris. Et ne virtutem obedientię perdas, pensa, quod melior est obedientia quam victime. Attamen bona voluntas tua perfectè potest implere in paucis, quod optaueris facere in omnibus diuitijs. Qui paratus est dare exiguum, cum habuerit parum: non vtique tardabit dare maiora, cum Domino largiente ditior fuerit. In modico discas, quod in magno æstimas te facturum. Humana fragilitatis est, nimium sollicitari de futuris, ne

vti